613/00

Den 19. februar 2001 blev i sag nr. 53.822:

xxxxxx xxxxx
xx xxxxxxxxxxx xx xxxxx
xxxx xxxxxxxxx x

mod

RS Forsikring A/S
Lyngbyvej 14
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har årsrejseforsikring i RS Forsikring A/S, påstår selskabet pligtig at yde forsikringsdækning for tyveri af et snowboard.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at det fremgår af forsikringsbetingelserne, at bagage i form af sportsudstyr ikke er dækket af forsikringen.

I klageskrivelsen af 9/8 2000 til nævnet har klageren anført: "Denne erstatningssag drejer sig om mit snowboard, der blev stjålet den 21-04-2000, om formiddagen i Val Thorens i Frankrig. Oplysninger vedrørende tyveriet, kan I få hos Forsikringsselskabet SOS International. Det som jeg mener er klageberettiget, er at jeg er blevet solgt en forsikring, der ikke svarede til de behov jeg har. Da jeg i slutningen af sidste år, snakkede med Y.L. fra Skandinavisk Rejseforsikring, blev vi enige om at en 'årsforsikring' med en 'aktiv sportsforsikring' som tillæg, var den rigtige løsning. Jeg spurgte om forsikringen dækkede mit snowboard og fik forklaret, at hvis jeg havde kvittering på de ting jeg ville forsikre, skulle der ikke være nogen problemer. Jeg fortalte at jeg havde mistet min kvittering på selve boardet, men at jeg havde kvittering på mine bindinger. Jeg fortalte, at jeg havde hørt at man kunne tage et billede, af genstanden man ville forsikre og hun syntes at det lød som en god ide, da man så kunne dokumentere købet. Derefter tager jeg et billede af snowboardet, så jeg har mit på det rene. Pointen i det hele er, at hvis Y.L. havde givet mig korrekt information, havde jeg købt en tillægsforsikring, der dæk-

kede mit snowboard, eller også havde jeg slet ikke købt forsikringen. Det eneste jeg havde med af værdi, udover penge og tøj, var mit snowboard og hvis det ikke kunne dækkes, var forsikringen meningsløs. I dette tilfælde stolede jeg blindt på en medarbejder, der efter min mening ikke har vidst hvad hun har solgt. Så er det at jeg spørger mig selv 'er disse medarbejdere provisions lønnede?' Jeg føler at jeg er blevet behandlet venligt, men at jeg har snakket med alt for mange forskellige medarbejdere og har tit afventet telefonopringninger, der aldrig kom selvom det var aftalt. Efter min mening, kunne en sag som denne have været afsluttet for længst, uanset resultatet."

Selskabet har i skrivelse af 1/9 2000 til nævnet anført, at ingen medarbejdere i selskabet har erindring om et forløb, som det klageren har skitseret, hvor der skulle være givet tilsagn om dækning af snowboard'et. På sekretariatets forespørgsel om, hvorvidt medarbejderen Y.L. skulle have givet tilsagn, har selskabet i skrivelse af 11/1 2000 til nævnet anført: "Forelagt ovennævnte klagesag har fru Y.L. ingen erindring om den påståede telefonsamtale, som i givet fald har fundet sted for et år siden. Fru L. er en erfaren medarbejder i selskabet med en meget høj anciennitet, og hun kan ikke forestille sig, at hun på nogen måde skulle have indikeret dækning af det omhandlede snow-board under ovennævnte forsikring."

Klageren mener, at han er blevet solgt en for ham ubrugelig forsikring.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.: "**Tillæg B til basisdækning Bagage** B.1 Såfremt der er tegnet tillægsdækning for bagage, yder selskabet erstatning for følgende genstande: Bagage, rede penge, rejsebilletter, rejsechecks, kreditkort, værdipapirer og pas. … Cykler, sportsudstyr og tilbehør hertil dækkes ikke."

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagen og finder det på det foreliggende grundlag ikke sandsynliggjort, at medarbejderen Y.L. skulle have givet tilsagn om, at sportsudstyr – i modstrid med forsikringsbetingelsernes bestemmelser – skulle være omfattet af forsikringsdækning.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

p.f.v.

Henning Jønsson